

РЕШЕНИЕ

№ 236

гр. Варна, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Магдалена Кр. Недева

Членове: Диана Д. Митева
Даниела Д. Томова

при участието на секретаря Десислава Ив. Шинева Чипева
като разгледа докладваното от Даниела Д. Томова Въззивно търговско дело
№ 20233001000256 по описа за 2023 година

Производство чл.258 и сл. ГПК, образувано по въззивна жалба вх. №1576/09.03.2023г. по описа на ДОС на ищеца Национална агенция за приходите, град София, подадена чрез надлежен представляващ В.П. - директор на дирекция „Държавни вземания”, срещу решение №9 от 13.02.2023г. на Окръжен съд - Добрич, постановено по т.д. №130/2022г. по описа на ДОС, с което е отхвърлен предявения иск с правно основание чл.694, ал.2, т.1 от Търговския закон за установяване, че приетите публични вземания в общ размер на 37844,95 лв., от които 13810,91 лв. главници и начислени до 11.03.2020г. лихви в размер на 24034,04 лв., включени в одобрен от съда по несъстоятелността списък на приетите вземания на кредиторите на „КОДИАК” ООД в срока по чл.685 от ТЗ, обявен по партидата на длъжника в ТР под №20220317162141, се ползват от привилегията на чл.722, ал.1, т.1 от ТЗ като обезпечени с наложени от публичния изпълнител запори, вписани в Централния регистър на особените залози под №2020022400206 въз основа на издадено по реда на ДОПК от публичен изпълнител при ТД на НАП Варна, офис Добрич, Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С180008-022-0008426/21.02.2018г. и под №2020022400370 въз основа на

издадено по реда на ДОПК от публичен изпълнител при ТД на НАП Варна, офис Добрич, Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С180008-022-0030786/16.05.2018г.

Оплакването във въззивната жалба е за неправилност на решението като се твърди, че обезпечителните мерки по реда на ДОПК върху имущество на длъжника са наложени преди датата на Решение №16 от 19.02.2020 г., постановено по т.д. №256 по описа за 2019 г. на Добрички окръжен съд, с което е открито производството по несъстоятелност срещу „КОДИАК” ООД, нито в чл.638, ал.4, изр.3-то от ТЗ, нито в останалите разпоредби на ТЗ е регламентирана пречка за вписване в съответния регистър на предходно наложена обезпечителна мярка, поради което и изводът на първоинстанционния съд, че вписания по реда на ЗОЗ запор след датата на съдебното решение за откриване на производството по несъстоятелност не дава право на предпочитително удовлетворяване по смисъла на чл.722, ал.1, т.1 от ТЗ е неправилен. Иска се от въззивния съд да отмени обжалваното решение и по същество да уважи предявения иск.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК отговор на въззивната жалба е подал единствено синдикът Я. С.. Поддържайки становище, че за да има действие при открито производство по несъстоятелност, претендираната от НАП привилегия следва да е възникнала до датата на вписване в търговския регистър на решението за откриване на производството, а това включва не само налагане на обезпечението, но и вписването му в ЦРОЗ, позовавайки се и на сочена съдебна практика, синдикът счита, че въззивната жалба на НАП е неоснователна.

В съдебно заседание въззивникът НАП, представляван по пълномощие от главен юрисконсулт Цветан Киров заявява, че поддържа депозираната въззивна жалба с изложените в нея съображения и моли за нейното уважаване. Претендира и присъждане на разноски за две инстанции.

Въззиваемият длъжник „КОДИАК” ООД (в несъстоятелност), ЕИК 124538745, и синдикът Я. С. не са взели участие в заседанието.

За да се произнесе по същество на предявената въззивна жалба, съдът взе предвид следното от фактическа и правна страна:

Съдът е сезиран с иск по чл.694, ал.2 т.1 от ТЗ за установяване, че публичните вземания в общ размер на 37 844,95 лева, от които 13 810,91 лв. -

главници и 24 034,04 лв. – лихви, начислени до 11.03.2020г., включени в одобрен от съда по несъстоятелността по т.д. №256/2019г. по описа на Окръжен съд – Добрич списък на предявените приети вземания, обявен в Търговския регистър по партидата на длъжника „КОДИАК” ООД на 17.03.2022 г., се ползват от привилегията на чл.722, ал.1, т.1 от Търговския закон (ТЗ), като обезпечени със запори върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, суми, предоставени за доверително управление в четири конкретно посочени банки, както и върху конкретна движима вещ (МПС) на длъжника, наложени на основание ДОПК с Постановление изх. №С180008-022- 0008426/21.02.2018г. и Постановление №С180008-022-0030786/16.05.2018г. на публичен изпълнител при ТД на НАП-Варна, офис Добрич, вписани в Централния регистър на особените залози съответно под №2020022400206 и №2020022400370.

Спор по основните факти и фактически положения, обосноваващи и допустимостта на предявения иск не е налице, поради което и въззивният съд не ги обсъжда подробно.

Спорът е от правно, а не от фактическо естество, и по същество се отнася до това дали вписването на запора по реда на Закона за особените залози (ЗОЗ) в Централния регистър на особените залози (ЦРОЗ) има оповестително или конститутивно действие. Този спор е изведен от въззивника НАП на основата на наложените запори по реда на ДОПК спрямо посоченото в тях имущество на дружеството - длъжник, за което впоследствие, но преди вписването на тези запори в ЦРОЗ, е открито производство по несъстоятелност.

Редакцията на чл.2 и на чл.12 от ЗОЗ не оставя място за съмнение, че първоначално вписване на права по реда на Закона за особените залози в ЦРОЗ има конститутивен ефект, чийто материален и персонален обхват включва и правата по чл.722, ал.1, т.2 от ТЗ. От нормативна гледна точка не са налице основания, които да придават на наложените по реда на ДОПК обезпечителни мерки допълнителна привилегия, а именно – определянето на привилегията в поредността на удовлетворяването от имуществото от масата на несъстоятелността на длъжника, спрямо което са вписани запори за публичноправни задължения на този несъстоятелния длъжник, въз основа на

датата на която са постановени тези запови, а не съобразно датата на тяхното вписване в ЦРОЗ. В този смисъл е и постановеното по чл.292 ГПК Решение № 35 от 27.02.2023 г. на ВКС по т. д. № 712/2020 г., I т. о., ТК. Нещо повече, това разбиране противоречи на принципа за правна сигурност, стоящ в основата на чл.2 и на чл.12 от ЗОЗ и на чл.722, ал.1, т.1 от ТЗ, чиято цел е да осигури предвидимост в конкуренцията на правата на кредиторите на имуществото на длъжника. Ретроактивното изместването на противопоставимостта на правата от вписания в ЦРОЗ запов към датата на неговото постановяване, към което се стреми въззивникът, противоречи на целите формулирани в чл.607 ТЗ - справедливо удовлетворяване на кредиторите, пояснени и от Конституционния съд с произнесеното решение № 4 от 11.03.2014г. по конституционно дело № 12/2013 г.

По тези основни съображения и като споделя изцяло и мотивите на първоинстанционния съд, към които на основание чл.272 ГПК препраща, настоящият въззивен съдебен състав намира предявената въззивна жалба за неоснователна. Обжалваното първоинстанционно решение е законосъобразно и правилно и следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора въззивникът няма право на присъждане на разноси по делото.

Въз основа на изложените мотиви и на основание чл.271, ал.1 от ГПК, съдебният състав на Варненски апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №9 от 13.02.2023г. на Окръжен съд - Добрич, постановено по т.д. №130/2022г. по описа на ДОС.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен касационен съд на Р. България с касационна жалба, която следва да се подаде в едномесечен срок, считано от датата на връчване на препис от същото на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

